10 στα 10 με την Μαρία Παναγοπούλου

Από Χριστίνα Καρρά

Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενη που η στήλη **10 στα 10** φιλοξενεί σήμερα την άκρως αξιόλογη **Μαρία Παναγοπούλου**, την οποία ξεχώρισα για τον ευγενικό τρόπο με τον οποίο δέχτηκε την διαδικτυακή μου πρόσκληση.

Η Μαρία Παναγοπούλου είναι γεννημένη και μεγαλωμένη στον Πειραιά και το πραγματικό της επίθετο είναι Παναγοηλιοπούλου, αλλά, όταν σε ηλικία 19 ετών άρχισε να εργάζεται στο ραδιόφωνο, αναγκάστηκε να το περικόψει, αφού ήταν γλωσσοδέτης για τους παραγωγούς των εκπομπών.

Έχει σπουδάσει Κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Εργάστηκε ως ρεπόρτερ στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΪ, ενώ συνεργάστηκε με περιοδικά και με την πρωινή τηλεοπτική εκπομπή του STAR, «Star Cafe». Ο γάμος και η γέννηση του γιου της έβαλαν για κάποια χρόνια σε δεύτερη μοίρα την καριέρα, αφού επέλεξε συνειδητά τον ρόλο της full time μαμάς, ξεδίνοντας μέσα από το καθημερινό γράψιμο ιστοριών που κατέληγαν πάντα στα συρτάρια της.

Όταν ο γιος της μεγάλωσε αρκετά, επέστρεψε στη δουλειά της επιλέγοντας «το πιο μαγικό κομμάτι των Μέσων Ενημέρωσης», όπως το αποκαλεί, δηλαδή αυτό που βρίσκεται πίσω από τις κάμερες. Σήμερα δραστηριοποιείται στον χώρο των δημοσίων σχέσεων και της επικοινωνίας, αρθρογραφεί και διατηρεί το προσωπικό της blog **thisimarias.com**.

Είναι παντρεμένη με τον δημοσιογράφο Κώστα Χαρδαβέλλα και περήφανη μανούλα του Κωνσταντίνου Χαρδαβέλλα, που είναι διαιτολόγος-διατροφολόγος.

“Η ΠΕΝΘΕΡΑ”

«Τι διαφορά έχει η πενθερά από την πεθερά»;
«Καμία!»
«Τότε προς τι αυτό το παραπανίσιο νι;»
«Δεν ξέρω. Κατά μία εκδοχή, η λέξη προέρχεται από τη σύνθεση των όρων πένθος και έρως και υποδηλώνει τον θάνατο του έρωτα».
«Μεγαλειώδες! Πενθερά: ο θάνατος του έρωτα!»
Δύο ηλικιωμένες γυναίκες δέχονται δολοφονική επίθεση την ίδια μέρα και ώρα, σε δύο διαφορετικές πόλεις της Ελλάδας. Άγνωστες μεταξύ τους, τις ενώνει ένα αόρατο νήμα: είναι πεθερές που αντιπαθούν τις νύφες

τους.

Η Αγορίτσα, μια σκληρή Μανιάτισσα από το Οίτυλο, βλέπει τα όνειρά της να γκρεμίζονται όταν ο γιος της, ο δικηγόρος Σαράντος Πιερόγιαννης, παντρεύεται με μια χειρουργό, αφοσιωμένη στην καριέρα της.

Η Μόσχω, μια καλοκάγαθη Πόντια από την Καλαμαριά, ζει κάτω από την ίδια στέγη με τον μοναχογιό της, τον οδηγό νταλίκας Ηρακλή Τερκενλεκίδη, και την καλλονή σύζυγό του.

Δύο πεθερές, που κάποιοι τις θέλουν νεκρές. Δύο νύφες, που εύχονται να είχαν ορφανούς συζύγους. Δύο γιοι, που συνθλίβονται στις συμπληγάδες της μητρικής αγάπης και του έρωτα. Οικογενειακές συνωμοσίες και μιαρά μυστικά. Άγραφοι νόμοι κι αγδίκιωτα αισθήματα. Κι ένας γρίφος-φωτιά: η πεθερά σκότωσε τον έρωτα ή ο έρωτας την πεθερά;

Ένα κοινωνικό-αστυνομικό μυθιστόρημα που επιχειρεί να ρίξει φως σε ένα διαχρονικό στερεότυπο της ελληνικής κοινωνίας: υπάρχουν πεθερές-αράχνες ή πρόκειται για ένα άλλοθι των ζευγαριών που δεν καταφέρνουν να κατακτήσουν το «για πάντα»;

Απολαυστικότατο κι ένα εντελώς διαφορετικό βιβλίο από αυτά που έχουμε συνηθίσει, με υπέροχες χιουμοριστικές πινελιές και την κατάλληλη δόση αστυνομικού περιεχομένου. Θα σας εκπλήξουν οι ανατροπές και θα κάνετε εικόνα την Μάνη, καθώς οι περιγραφές είναι ολοζώντανες. Με τρεις λέξεις: Θα το λατρέψετε!

“ΟΛΙΚΗ ΕΚΛΕΙΨΗ ΚΑΡΔΙΑΣ”

Μερικές φορές αισθάνομαι κι εγώ κουρασμένη ακούγοντας τον ήχο των δακρύων μου. Άλλες, φοβάμαι πως τα καλύτερά μας χρόνια έχουν ήδη περάσει. Μα δεν μπορώ να κάνω τίποτα. Βιώνω μια ολική έκλειψη καρδιάς. A total eclipse of the heart.

Ιούλιος 1983. Μια παρέα, φίλοι από τον Πειραιά από την παιδική τους ηλικία, ταξιδεύει για την Τήνο. Ενώ βρίσκονται εν πλω, ο σύντροφος της Αρετής εξαφανίζεται μυστηριωδώς και οι αρχές θεωρούν πως έπεσε κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες στη θάλασσα και πνίγηκε.

Ιούλιος 1988. Η Αρετή παντρεύεται αιφνιδιαστικά με έναν συνάδελφό της και προσκαλεί τους φίλους της στο νέο της σπίτι. Το έκτακτο δελτίο ειδήσεων της κρατικής τηλεόρασης ανατρέπει μέσα σε μια στιγμή τα πάντα! Τα θαμμένα ψέματα βγαίνουν ορμητικά στην επιφάνεια. Οι λανθασμένες επιλογές τού χθες στοιχειώνουν το σήμερα. Η φιλία συγκρούεται μετωπικά με τον έρωτα…

Μια καταιγιστική περιπέτεια με φόντο την αστραφτερή δεκαετία του ’80. Το θρυλικό πάρτι του Κηλαηδόνη στη Βουλιαγμένη και το λούνα παρκ Ροντέο στο Καλαμάκι. Οι πούλιες και τα ξεβαμμένα τζιν. Οι περμανάντ, οι φράντζες και οι χαίτες-λασπωτήρες. Οι θρυλικές ατάκες, οι μουσικές και οι ταινίες. Όλα μαζί μάς μεταφέρουν σε μια εποχή χωρίς κινητά τηλέφωνα, διαδίκτυο και σόσιαλ μίντια. Τότε που τα απλά πράγματα ήταν «και πολλή φάση, δικέ μου». Τα φιλαράκια «την έβρισκαν» να τα λένε από κοντά. Οι ερωτευμένοι επικοινωνούσαν με τραγούδια «αφιερωμένα εξαιρετικά». Και οι άνθρωποι, «βασικά», κοιτάζονταν στα μάτια…

Ομολογώ πως δεν το έχω διαβάσει ακόμη και σκοπεύω να το έχω συντροφιά το καλοκαιράκι. Με ενθουσίασε ο τίτλος, το εκπληκτικό εξώφυλλο και φυσικά η περίληψη. Δεκαετία του ’80,

αχ πόση νοσταλγία κι αναμνήσεις! Ανυπομονώ να το κρατήσω στα χέρια μου. Καλοτάξιδο, αγαπημένη μου Μαρία!

Η πολυτάλαντη Μαρία Παναγοπούλου απάντησε στο δικό της 10 στα 10 και την ευχαριστούμε ολόψυχα!

_____

10 ΣΤΑ 10 ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

1.Βρίσκεστε στο ίδιο πλοίο με μια ιστορική προσωπικότητα άλλης εποχής. Ποιά θα θέλατε να είναι αυτή και τι θα την ρωτούσατε;

Τον Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ. Δε θα τον ρωτούσα κάτι, μόνο θα τον ενημέρωνα πως η γενοκτονία των Ποντίων, η καταστροφή της Σμύρνης και οι θηριωδίες των Τούρκων δεν κατάφεραν να σβήσουν από τη μνήμη και τις καρδιές μας τις χαμένες πατρίδες. Κι αυτό είναι μια σπουδαία νίκη.

2. Έχετε να φάτε πάνω από μια εβδομάδα όταν μπροστά στα έκπληκτα μάτια σας στρώνεται το πιο πλούσιο τραπέζι του κόσμου. Είστε έτοιμη να αρπάξετε το πιρούνι, όταν από κάπου ακούγεται μια φωνή: "Μαρία τι πας να κάνεις; Έτσι και φας το παραμικρό χάνεις το Νόμπελ Λογοτεχνίας!" Πώς αντιδράτε;

Με γιο διαιτολόγο στο σπίτι, ακούω συχνά τη φράση «μαμά, τι πας να κάνεις;» όποτε πλησιάζω το ψυγείο και μάλιστα χωρίς να παίρνω το Νόμπελ Λογοτεχνίας, συνεπώς είναι πολύ εύκολη η απάντηση: θα άφηνα το πιρούνι στη θέση του και θα ετοιμαζόμουν για την απονομή.

3. Η έμπνευση έχει γυρίσει ποτέ την πλάτη στην Μαρία Παναγοπούλου;

Ευτυχώς όχι, αλλά για να είμαι ειλικρινής μέχρι σήμερα δεν έχω γράψει ποτέ ένα έργο με σκοπό την έκδοσή του. Γράφω για προσωπική εκτόνωση, γεμίζω τα ηλεκτρονικά αρχεία μου και εάν κρίνω ότι κάποια από τις ιστορίες μου πληροί τις προϋποθέσεις την προωθώ στις εκδόσεις Ψυχογιός για αξιολόγηση.

4. Ποιά τρία αντικείμενα δεν θα παίρνατε μαζί σας σε ένα ερημικό νησί;

Το κινητό τηλέφωνο, το laptop και οποιοδήποτε βιβλίο αναφέρεται σε καραντίνα ή πανδημία.

5. Ποιά συμβουλή δεν θα δίνατε ποτέ σε έναν νέο συγγραφέα;

Δε δίνω συμβουλές σε νέους συγγραφείς, αφού είμαι κι εγώ νέα στον χώρο, όχι ηλικιακά αλλά σε επίπεδο εμπειρίας. Για να απαντήσω όμως στην ερώτησή σας, δε θα συμβούλευα ποτέ έναν νέο συγγραφέα να πάρει στα σοβαρά τις δεκάδες απορρίψεις των έργων του από τους εκδότες. Εάν ο ίδιος πιστεύει στον εαυτό του, τότε να συνεχίσει να γράφει και να τους πυρπολεί με ανέκδοτα έργα μέχρι να του ανάψει το πράσινο φως.

6. Βρίσκεστε σε γνωστό χώρο όταν σας πλησιάζουν δύο δημοσιογράφοι με σκοπό να σας αποσπάσουν κάποια δήλωση. Λέτε αμέσως ναι όταν διαπιστώνετε ότι σας έχουν μπερδέψει με άλλη συνάδελφο. Πώς αντιδράτε;

Εξαρτάται από το ποια είναι η συνάδελφος με την οποία με έχουν μπερδέψει. Εάν χαίρει της εκτίμησής μου, τότε τους ευχαριστώ πολύ για το μπέρδεμα. Εάν όχι, τότε φτύνω τον κόρφο μου και γελώ με το λάθος τους.

7. Υπάρχει κάποιο είδος λογοτεχνίας που δεν θα αγγίζατε ποτέ;

Βαριέμαι τα αμιγώς αισθηματικά έργα, όχι γιατί τα σνομπάρω –κάθε άλλο!- αλλά γιατί προσωπικά δε βρίσκω ενδιαφέρον σε αυτά.

8. Ας αντιστρέψουμε τους όρους: Όλοι είναι για μια μέρα αόρατοι εκτός από σας. Ποιό είναι το πρώτο πράγμα που θα κάνατε;

Αχ, δε γίνεται να γίνω εγώ αόρατη και να κάνω ό,τι θέλω χωρίς να μπορεί κανείς να με δει; Αν όμως επιμένετε να εξαφανίσετε όλον τον πλανήτη και να παραμείνω μόνο εγώ ορατή, τότε θα πήγαινα στην Εθνική Βιβλιοθήκη, που στεγάζεται πλέον στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, και θα έμενα για ένα 24ωρο ανεβοκατεβάζοντας από τα ράφια της όσα βιβλία λαχταρούσε η ψυχή μου.

9. Πιστεύετε ότι κάθε άνθρωπος έχει βιώσει έστω και μια "Ολική Έκλειψη Καρδιάς" στην ζωή του;

Ναι. Το αίτιο που προκαλεί την "Ολική Έκλειψη Καρδιάς" διαφέρει, αλλά το φαινόμενο εκδηλώνεται σε όλους. Στους ήρωες του βιβλίου μου προκαλείται από το τέλος εποχής, καθώς η εκπνοή της δεκαετίας του '80 που συνδέθηκε με τα νιάτα τους, τους φέρνει αντιμέτωπους με τα λάθη του παρελθόντος. Μπορεί όμως να συμβεί και από μια απώλεια, έναν αδιέξοδο έρωτα, έναν φίλο που μας πρόδωσε, μια δουλειά που χάθηκε, μια προσδοκία που αποδείχθηκε φρούδα, μια πανδημία που έθεσε τη ζωή μας σε αναστολή… Σημασία έχει να θυμόμαστε αυτό που αναφέρει ένας εκ των ηρώων μου, πως «*καμία έκλειψη δε διαρκεί για πάντα, ο ήλιος, το φεγγάρι, το φως είναι οι τελικοί νικητές της αναμέτρησης*».

10. Ποιά από τις δέκα ερωτήσεις σας δυσκόλεψε περισσότερο; (Οι απαντήσεις όλες και καμία δεν γίνονται δεκτές!)

Με δυσκόλεψε περισσότερο η ερώτηση 10, αφού καμία από τις ερωτήσεις δεν με δυσκόλεψε. Τις απόλαυσα όλες και σας ευχαριστώ πολύ για την εμπειρία!